

Brev från och till medlemmar av familjen Gjørwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjørwell, Carl Christoffer,

HS Ep.G 12:2

National Library
of Sweden

B.R.E.F. ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörwell til Herr
Kongl. Secreter. Lönn. Adv. Joh. Mandorff; dat. Stockholm v,
den 31 Maji 1796.

Innehåll:

1) Förmådt Minne af vår Vänfkap. 2) Nyheter om Högskulligheten
Bilaggende med Ryssland, Konungens Betägor, Allianien med och
Ambassaden i Frankrike, Danonerne som Dubberg, Stats-Contoret
Kuprudbok, Slättens tillhöriga Lyftande, Danon Elias Fleming och
öfrige Doyensfrämna, Kongl. Trädgården och Riket Salen, Skone-
berget och Desprez, deras akademiska uniform, Mr Elias Martins
Landfkap. Taftor, Skone Kraft och Berndes, Mr Skörberg, Skönheterna
Klagman, Slettsberg, Norman och Ekerman, Professorene Wilcke och
Nordman, Ad. Flodens, Kon. Gustaf II Adolfs Porträt graveras af
Mr Daupé, de begge Släga hvarne Konungen och Hans Excell. Danon
Beuterholm, Fr. Oxenfiernas Skändar, Skone Melanderistna och Fyghesfrön,
sanc. Råd. Edelcrantz och hans Sal i ändret, Major Skarnerberg och G.
Axel Cronhielm, Kongl. Secreter, Gripenstråle, Lieuten. Gylkerram och
under offic. Kämpar. 3) Mr von Schirachs främmodiga Grimace vid
Sjansfjernes Segrar uti Lombardiet. 4) Privatlyfina. -- Betägor:
Nyheter om Freden med Ryssland. 3. Konunga bref om Slättens Lyftande.
4. Slägonens följagande utur Almanackan. 5. Utdrag utur Skordarne.

Förlåt, värfte Min Mandorff, at jag så sent beparar dit värtas
och så vänfkapofulla bref ifrån det för oss begge så kära Norrköping
af den 20 Apr. Det har jag flere gånger genomläst, och när jag härtel
lägger det mit Hjerta för Dig så mycken Rätvisia gjörande brefvet,
hvarmed dindear hedrade mig, efter din afresa från Jönköping, til
Svar på stora bref Depeschen, som jag dit per Retour nedfände;
så skulle min förbindelse ökas, om den mera kunde ökas. Allt nog;
jag räknardig ibland mina käraste vännar, och hembar Dig ännu
mycken tack för alla de många ädla och sköna känslor jag uti
dit förtroliga omgånge inom en tid af mer än 3:ne år nytit.

Jag

Jag önskar at Du allestädes måtte finna en sådan Vän, som
Du ägt uti mig: en Önskan, som Du behager hålla mig säkring
före, det Du ock värfeligen gör.

Jag adresserar detta Brev på Strålund, hvar jag förmodar
at Du lärer komma någon tid at dröja, i anseende til Herr
Albertis Död, och efter Du ej ännu skrifvit mig något Brev sedan
det ifrån Norrköping, således icke gifvit mig någon ny Adress.

Af Händelser timade sedan din afresa är ofelbart den märkvärdigaste,
at Ståthålligheten med Ryssland blifvit bilagd, och at vår
strömement således uphört; men Villkoren äro obekanta. At
Könungens Bilagor blifvit upskjutet tal icke mera något
tvifvelsmål, och den 17 ^{ater} afste Baron von Dillow til Schwerin,
sedan han den 13 haft Afskeds-tudience hos Konungen och
Kerlingen. I fall något Paper existerar, som innehåller hans
Tal och Svaren derpå m. m.; så lärer man väl draga försorg,
från Meklenburgiska Höfvens Sida, at låta det äfven i Tyskland
circuleras. Om Fransyska Alliancen får man väl ock framdeles
höra något mera. Til Försläkningar hörer det, at Generalen
Baron von Duedberg - Svenske Söhne, äfven på vårt Riddarhus-
skal, under det således icke aldeles inactive stannar, endast haft
Conferencier med Öfver-Ståthållaren Baron von Esen, och det
hos Sin Grefman de St. Priest, således icke med — eller med —.
Hon har uthyrjt sin Egendom på Djurgården Rosken til den andre
Baron von Duedberg, Generalsens nära Släkttinge, eller den gran
varande Chargé d'affaires för Ryssland. Til verkliga Sanningar
hörer det, at vår Ambassadeur i Paris Baron Stael jät Regeringens
genfäststånd at quittera Frankrikes på obestämd tid, och vår
Ambassade- Secretetare Mr König på sex månader, samt kommer
hans Place at imedertid beklädas af Mr von Rehaufen i Lissabon.
Könungen

Konungen har nu flutat sina Besök uti Stats-Contoret; vet
således rätt förhållandet emellan Rikets Debet och Credit. Om
Slattens Lystrande af Militairen utom Sjensken hafve vi fått läsa et
färdelas flytjerskradt Konunga-Bref, som för des Innehåll tillägges.
Man vil således höyras, at en Handels-Bockhållare icke mera står och
tillar Konungen fändt i ögonen utan at röra på Slatten, liksom
vore han på London's Gata; och at en ung Färdrik icke vis-à-vis sin
Stats-Secreterare ger sig air af en Generals person. Öfverste Kamars-
junkaren Baron Claes Heming, hvilken Häre sinjat sigas såsom
med et närmare förtroende hedrad af Konungen, har i desse
Dagar fått anvisning uti Stats-Contoret på 500 Rdlr årligen.
Öfverste Dongenstaerna har fått Götha-gårdet efter Greve Fabrian
Tersens, samt får därjämte behålla på tyge år ut mycket
vänderand^{Öfverste-Cont.} Bockället, Kongs-Norrby, uti Östergöthland. Kongö-
Trädgården omplanteras nu, ungefär i Styl af Partenen vid Slottet;
men des Murar åt Trädgårds-gatorna nedbrutas så lågt, at man
kan se öfver dem in uti själwa Trädgården. Omskapelsen i Riks-
Salen fortfarer. Linc Sergell och Geoprez äro hvar på sit sätt,
dock af sina olika osaker, mjältfjiter. Så se, om den dels
physiske desu artificele Skypochonderna kan fördrivas af den nya
uniformen, som i desse Dagar blifvit upprärad för Herrarne af
Kongl. Målare och Bildhuggare-Academien, beständes uti blå
Rock och Boxor, hrit Väst samt med färgde brynningar, hvilka
lysa af en Krona med 2. ne Lagerqvistar. Den före har dock i
alla fall sina Band och Cantanter at trösta sig med; äfven
som den senare besöker åter stundom Castennoble, såsom han
prononierar Castankof. Hr. Elias Martin är alltid glad och fortfar
at måla de skönaste Landskaper; äfven efter Naturen; så at han
på sin lyckliga Fute visar för oss Belägenheter och Environ
af flere Herregårdar och Orute, ja så at man må blifva aldeles
för

förtytt uti dessa Teufel. Ibland dem lyfa dock för mitt öga
främst 2:ne, som höra ihop, eller den vne af Haga, där lilla
Stottet står, och det Stället på Djurgården vid Vuffelbruket,
eller hitom Sprängtportenska Egendomen i Bergsjöland, hvar
man i Förgrunden har den både vackra och fruggrina
Skogsparken omkring sig, medan man ser öfver Vatnet
en för och rik del af Södermalm. Denna senare tycker jag
dock mer om, fördelat af den erfakt, at jag alltid haft så
mycket roligt -- och hvilket Du själv bäst vet, vi som så
ofta njutit de lycksaligaste Känslor under våra Vans
dringar uti denne Park -- utmed Djurgårdens begge
Stränder; har däremot alltid känt mig anfållad af trista
Reflexioner under Promenaden på det eljest så vackra Haga,
hvilket åter kommer därutaf, at, när jag först belöfte
denne omskapade Park, led jag öfver Konungens
frånvaro i Kriget; haft när jag kom ihop Väderna
för hans lif ibland så många Hags fiender, och såg dessa
sköna anläggningar, där han ibland et ålfkande Folk
kunnat njuta et så fältt lif; och ännu mera plågades min
Själ när jag kom til lilla Stottet, såg Fönstret och Stället,
hvar hans Hårdare ännade honom Guds kottet, ja
trampade samma stigar, hvar han så ofta ensam med min Son den
sipa liften sent och ^{nyttan} uti mörkret vandrat omkring under de nåd,
gaste, tillika de mest amicale Samtal: tillfällen, som vi nu efteråt
vete ~~man~~ kunnat blifva dödade för dem begge. Herr Martin,
som under sina Compositioner faderar en Maître, en Philosoph,
en Ami de la Nature & en Connoisseur de l'Homme sina Land
skaper, har i Tankan med flit så höfogat dessa begge, at den ene
skulle tillika låta oss få skåda et angenämt Hvirlo-ställe för en
verksam, för sit Rike ontrottelig Konung, och den andra en både
Hvirlo

Kirko- och Förflyktnings- Ort för Folket, i Synnerhet för den flitige
 Ämbets- och Arbetsmannen uti Staden. Hof-Intendenten Tham,
 som varit här uppe på et par veckor och bad mycket hjälpa Dig,
 denne Landets och Folkets så varme Vän, blef genast så käruti
 den senare Taflan, at han befallde en dylik för sit Galerie på
 Dagsnäs. Den så nedelige som originale Hr Tham låter nu finda
 Emancipationer illustrera Hr Bojorns Linköpings-Östad, ibland
 hvilka den nyaste och tillika sannaaste kan läsas ibland
 Bidagorna til denna Rikskronika. - Unge Hr Krafft är nyl.
 rest til Paris. Berndes är återkommen ifrån London.
 Han förfäkrade at Nationen är högst missnögd med Kriget, ty
 fabriks- Städerne ligga öde, Vestindiske Handeln är nästan för-
 störd, den Medelländske betungad, bura Cannyerne äro ruinerande,
 och Subsidierne blotta Landet på Grecie-mynt. Guldgrypan uti
 Ostindien är wäl rikhaltig; men Vägen dit är lång, och så många
 där nu större Expedres och mycket Troppar kallas. Dägeligen
 strömmar Folk utur både Stor-Britannien och Island til Norra
 America, enligt et på flera Språk, äfven på Svenska, tryckt
 Invitations-Bref til alla Europæer, at flytta dit och få Land-
 Egendomar för godt Köp. Hr Lindahl i Norrköping har
 fått et dylikt Circulaire under sin Adress, som nu ligger uti min
 Bureau. Hr Lari Hjertsberg har fetat inne på Slottet för en
 subordinations-brott, kom ut sjuk, och har ej ännu börjat
 tjena eller spela. Han har hotat at aldeles quittera vår
 Theater, och låta sina stora Galens Brillera på den i Hjortenhamns:
 en verkelig Förlust för oss, ty hvilken skulle sedan spela
 Konungen i Preussen, Capitaine Puff och Summer Jons?
 När han spelar första gången, blir Sumangadningen afständer och
 Fötter ofelbart vida förre, än då vi åskådade Jungfru inga Öberg
 oprättselje bara för en enda Natls Lidande; däremot har den
vinnog

Lorenzo fetat inne minst 14 dagar. à-propos af Jungfru,
så har denna stora Skara icke länge sedan gjort en märk-
värdig och förfärlig förlust uti Kamfjell Hagman: ty tänk!
hon har rest härifrån först till de varma baden och sedan till
Paris, förmodligen för att där smaka på Égalitetens Nöjen, sedan
hon här ständigt leprat med Ingaliteten. Hon skal vara bändig i
från Staden Strengnäs; ung och vacker, förte hon tidigt Refis
deniet, tjente hos Hof-Damerna, och äfven hos Fru Grefinnan
Söwenhielm, den tid hon bodde på Slottet; kom således uti en
mycket ofkyldig Bekantskap med Pagerne, i synnerhet med
den sköne Darwin Silfwerhielm, samt avancerade sedan allt
vidare. Någon tid höjde hon också sin fot på Theatern, på
det ingen ting måtte fattas för det snille, som framdeles vil
austrälla en jämförelse emellan Kamfjell Slottsberg, som
ännu brillerar med sit Equipage på våra Gator, och Kamfjell
Hagman. Den tredje, men äldre Gräsen, Kamfjell Norman, har
lärt den sistnämnda vägen till Paris: ty efter härinsamlade
Capitaler reste hon, dock före Konungadömet's fall, till
Fransyske Hufvudstaden, för att öka dem med nya, och
sedan därifrån till America, hvar hon nu antingen leper uti
Retraite, eller är hon redan afliden. Den fjerde Skönheten,
Kamfjell Ekerman, för också sedan hon spelat les premier's
Röles på nya Opera-Theatern, på någon tid till Paris; men
kom väckert tillbaka, lefde af sina Räntor och dog här i
Stockholm. Om alla dessa Damers Adorateurer, Jöniskurer och
Rivaler är mig omöjligt att något förmåla. Prof. Wilcke
är död: en fast orsattelig förlust för vetenskaperna. Hans rum
är icke lätt besatt; man menar, att Prof. Nordmark kommer uti
hans Ställe, som i öfverförligen är en skickelig Physicus; men han
t; dit emoyerad af den med sin Fransyske Fru retournande skal
Capitaine Ehrenhoff,

skat därjämte förfä et stort Bibliothek och befrida en vidlöftig
utländsk Correspondance. Det omvistade Notariatet uti Upsala
Dom-Capitel gafs bortt för Konungen, hwarken åt Hr Fant eller
Hr Almquist, af hvilka den fjäre gynnades af Reverendissimus och
den fenare af Domherarne, utan til Hr Floderus, Philos. Adjunct, en
grundtänd och tillika vetlig Man. Hr Kaufe i Leipzig graverar nu
Kon. Gustaf Södf. efter et Portrait, som Öfver-Intendenten Fedenheim
skickat honom, och d. d. d. tager emot Subskription på dessamma
med 2 Rdlr. Konungen är redan utflyttad til Slaga. Den andre
Slaga-boen residerar ännu på Reyerings gatan; skal dock flytta
dit, när Konungen först flyttat dädan. Den Italienska och
Fransyska Boken är ännu aldeles öfynlig. Hans Excell. Grefves
Oaxenfierna har i dessa dagar utgipit sit förträffliga Land-Ärade:
Skördarne. Om jag hinner, skal jag söga några utdragen til
detta Brev. Du skal säkert läsa dem med största nöje. Af
Älskiska Verk uti en annan Gen är åter Prof. Meianderhiems
Astronomie det förnämsta. Öconomie-Intendenten Syfferström
är mycket illa och tillika underligen sjuk; kan icke hålla
slafvudet mera uppe, utan hänger det aldeles ned på Dröfvet;
han ser ut som sjelfva Döden. Sit Konst- och Raritet-Cabinet,
rikast på Dryckeshorn och andra dylika Rarit, har han utbedit
för 1500 Rdlr. Cantellier-Rådet Edelcrantz har nu fullbordat
sina begge Telegrapher, til hvilka Du såg Beskringen på förra
Arsenals-gården, och ^{som} ~~hvilka~~ nu äro upfatte den ena vid
Grifshamn och den andra på Signid-skär hitom Åland.
Mätte vi snart få se dylika Rapporturer vid Systerbänk!
En attendant vil jag förkosta Dig med et Hul. som gör des elaka
des glada munnar emellan, och om det är sant visar huru
Ödsvärik och Gålföröd komma til i Verlden. En Lagwai fik
sin Herres Befalning at söka Cantellier-Rådet Edelcrantz;
går

går, glömen Namnet, och när han frågade efter Linnæus-Rådet
och man begärde, veta hvad han hette, och han sig i rannan och
sades: ta mig Dalern, har jag icke nu glömt bort det konstliga
Namnet; nå det är den Herrn som talar i rådet, men sådes
hörmed Språket genom Telegraphen! Kosteligt infall för dessa
Pretendenter af sina duortaler vid Theatern! Då jag satt här
förliden utmed Orkestrern på Dramatiska Spectaklet, födes
dennar äppellifterne et högt och aldeles ofigurligt samtal;
men som rummet ej tillåter införa. — Major Gust. Kernerberg
sitter nu med sin hustru, född Fridermina Åkerhielm ifrån
Margretelund, på Daviken uti samma rum, som Öfverste
Klingspor satt uti, sedan han förut mist sin dyfla först på
Landet timadt Brouillerie med Ryttmästaren Sieversförlse i
Lif. Regementet, och vidare författ här på öpen gata.
Han hette förut Kelberg; men för at icke blija bortblandad
med någon af Hoppen, har han ökt sit friborna Namn med
et ner emellan: ty han har et rågadt snätt af Själfkärlek
eller Slögfärd, tout comme il vous plaira. På detta sit nya
beställe blir han väl ännu någon tid kvar; men f. d.
Capitainen vid ^{här} Lif. Gardet, den sköne Grejve Stavel Bonhielm,
som, efter omklädningen på Slögvakten, också födes dit,
anstod ej Sepouren därsträdes, utan nyttjade Promenaden
så långt, at han icke mera på 3 veckor varit där synbar.
Det är för et par månader sedan, som de transporterades til
denna nya Stat. - amst. Kongl. Secreter. Gripenstråle är nu
riktigt galen; jag har nyligen besökt honom där på
Stället, men fann honom mycket förvärrad, så at han
får väl sitta där til Dödsdagen. — Under Officeraren
Kämpen, som slyte. Sommar mirdade sin Herr, och väl
gjörare, lieutenant Gyllenram, halshögs den 25 Maji utan,

* Regementets Skrifvaren vid Svea Lif. Garde Fältkammaren i Söderborg, före
hvar vid första tid kompiden gnyvelig Dalanis och sades ha en nynt, är icke långt från
igafsummen i Norrström, säga igenkänd til Ansigtet; men af Skidorne. at det har man varit
Sjög. Spillingen.

före Skantz-Tull, och gik med Frimodighet, ja med synbar
glädje til Döden. Präfterne uti Adolf-Fredric hade berömt honom.
Han var Köpmans-Son ifrån Borås, en ung och ^{mycket} ~~smuk~~ Kaval,
med et det våldstigaaste ansigte. Han tyfde med Gyllenram, som
tynt vid förra Enke-Frotningens Regimente och bodde til flut med
denne sin - - på Riddare-holmen, då han blef af honom först
befälut och sedan mördad. Dock håldre et fäste öfver hela denna
Stygghet, än at blotta fädan onaturlighet: allt nog, begge offerades
til flut uti deras eget Blod. Jag vet mig ej hafva sedt Gyllenram;
men han har blifvit mig beskrifven såsom öfverdrifven uti
den abominabla Jagtionen, sedt blek, ut och varit hypoichondre
eller, som jag håldre vilke kalla det, epuiferad och tård in-
värtes af et hemligt Samvets qual. Han var omkring 30 år,
då han mördades af den yngling, som han uptaget, hållit, un-
fagnat och lefvat med, äfven en public, såsom med en Kamrat.
Denne såg jag vid afsträttningen. Han gik allt ifrån Smedje-
gården ända ut til Galge-backen, klädd uti bästa smak;
bar en fin mörkblå Frack, grön Vaxduk-skärt, gula Kittlags-
böcker och väst, hvita Silkes-strumpor, samt Stö- och Knäband-
spärmen af Silver. Han höll uti ena Hånden en hvit Klädduk,
torkandes då och då sig uti ansigtet, ty Vädret var varmt
och vägen lång, och uti den andra en Psalmbok. Hans gång
var fri och ädel, hans växt medelmättig. Jag såg honom
först, när han kom til Snetogården, gåendes emellan begge
Präfterne, och säng med hög röst; just som han passerade mig
kastade han up agonen, höjandes en Blick emot Himmelen,
som talte om Frid och Tröst i Själen, hvilken i förbindelse
med det friska och sköna ansigtet icke blef utan sit in-
tryck hos åskådaren. Inom Snetogården gjorde han en
kortt Bön, omfamnade Präfterne med mycken värma, kastade
af sig fracken, lyfte up sina sländer ^{under} anropandet af det
slögsta

Högsta Väsendets förbarmande, och lade så Hufvudet under Bilsan,
som genast löste det ifrån Kroppen. Liket begrofs snart bredvid,
Åskådarne voro nog få talrike, som vid Ankarströms Afstråring,
Dennes Tafel och Stegel fiodo ännu kvar; men på dessa finter
ingen Qvarleja mera. Nu må det vara nog med denna Enrikes
Födning.

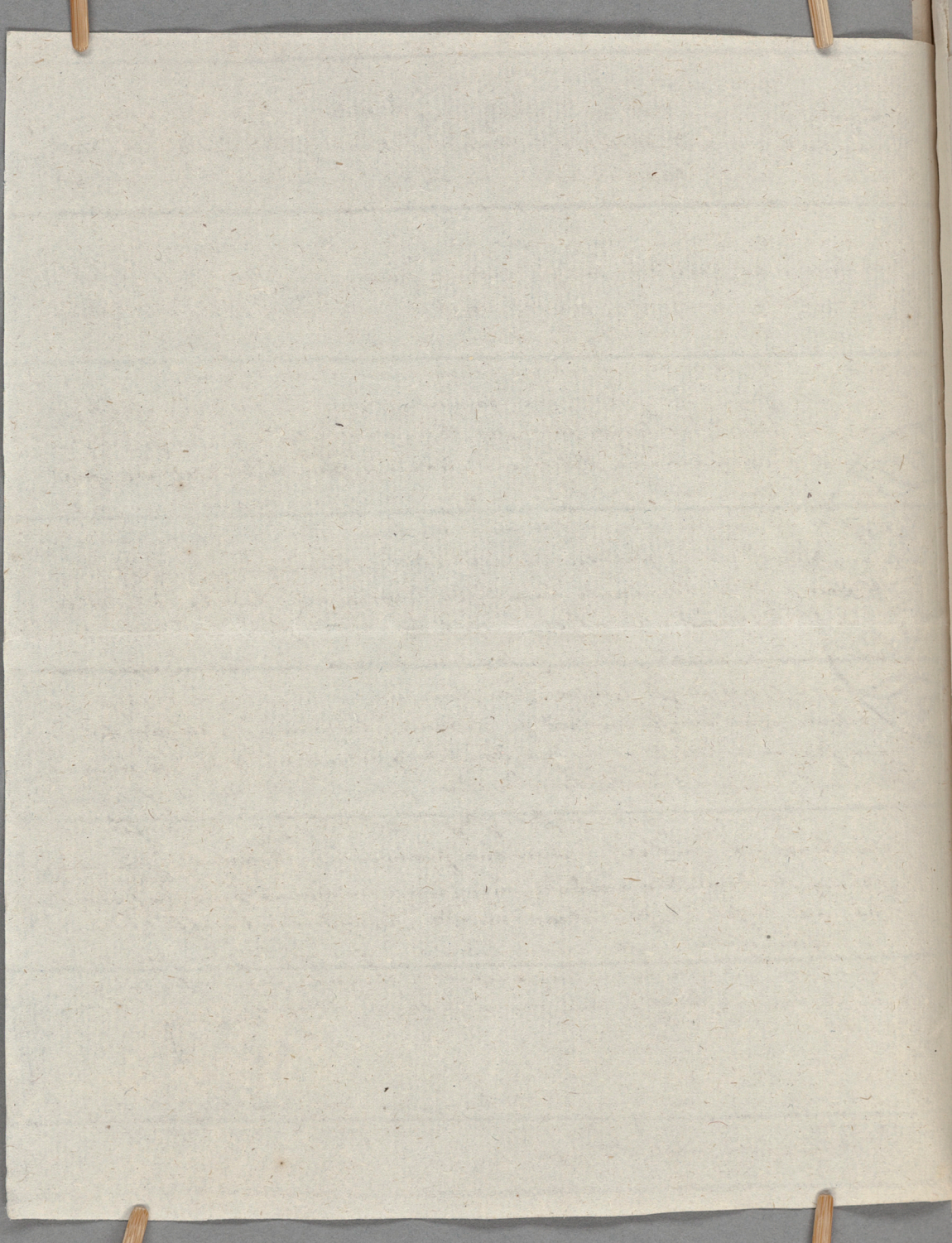
h
Aex! Väfte Du, Hvilken fjärrmodig Grimace. vår gode Vän,
Mr von Schirach i Altona, läser Komma at gjöra uti sin
Polit. Journal för Maj, sedan han uti April sid. 408 skrifvit,
at den uti Lombardiet combinerade Österrikiska och Sardiska
Arméen utgjorde en Hår af 110,000 Combattant, medan den
Fransyska var, unpartheyiske Nachrichten zufolge, nitte
stärker als 26,000 Mann, und diese (noch dazu) in der
traurigsten und unglücklichsten Lage; och desse uslingar
hafva nu, sedan den tiden, vunnit fyra store Segrar, åter,
tagit Bochetta, drifvit Desaulieu på andra sidan om Po-
strömen, och stå vid Portarne af Turin, hvar de nu decidera om
Lombardiets öde.

Hvad Privatlifina beträffar, så arbetar jag af alla, ja nästan
öfver mina krafter: ty jag vil til Hösten hafva flera arbeten
fördiga, för at kunna sedan något lättare reda mina affärer.
Mr Forsgren är min vän, med arbetare och Pro-Tjenare; i allt
han går många fjät för mig, går dem med Glädje och Överd
villighet. Vi hafve varit et par gånger på Solituden, en enda
gång på Djurgården och en gång på Lilla Slesingen, en
skolne strax vid Marienberg, til läge, markt, skog och stigar
aldeles romantiske; där vil Fru Anita-Nora stå up på 8 dagar et
litet complément, för at vandra alles hela Garderobe och ans
frälla en stor -- med förlof til jagandes -- Trätt. Pomenadens
och lecturen blifva pastorale. Forsgren skal afrita Vuerne
hvar

hvar gång kun kommer med mig dit: ty jag hålles efter
vanligheten vid Slufet och Ploggen. Märk: Don Carlos fik intet
Puff till Neapel, blef således ingen Liks Förrädare; men lemnar
nu också Italien, utan at hafva sedt Vesuvius och Aetna, Kerin,
Lanvini och Portici; men refer nu directe från Rom, öfver
Bologna till Venedig, och så vidare hem. När Almquist med
sin Familie bo nu åter på det vackra Sätra, och skola väl i sommar
af mig besökas, om jag annars med godt samvete skal kunna
resa ner till Norrköping, dit jag just längtar at komma; men
om alla dessa långresor en annan gång. I middag måste jag
äta hos Grefve Smolstky, som jag lätt infir, blifva en Corruption-
måttid för Skiffjunkaren Dalmands räkning, ^{hvilken} ~~han~~ håller allt lika ifrigt
af mig, liksom vore jag också en ung och vacker Skiffjunkare; äntel-
måste jag härnäst dagen yttra mig om hans stigande och fallande
Nerv-byggnad, till at försöka en välment Guds näckling emellan le
Physique & le Moral uti hans både Begrep och Känsla. Skada, at
med så mycket Smulle och et så ömt Hjerta en starkare, ätminstone
en jämnare Organisation ej skal hos honom stå i förbindelse: dock
vi hafve ej byggt oss Hjelpen. Den sköne Grefve Johan Smolstky refer nu
sommar ifrån Christianofeld till Riddare-Academien i stift, hvar
han skal vara uti 2: ne andra år. Aldrig är jag på solituden, utan at
minnas, utan at älska honom, han, som så ofta där lyckfeligade
mit Hjerta genom sina första, ofsyndiga och så ^{Med} ädla Känslor af
Vänfkap och Ömhet. — Min här förenämnde ^{vara} arbetare är redan en
skätlig Academicus worden; men ännu är han ledamot ^{af} min
Geheime. Conseil. Pastor Cateau, den store uplysnaren, har rest till Berlin.
Sin Presidentskap är efter vanligheten glad, god och välgörande, ritet och
fästmksam. Gud låte henne länge lefva! ty så lefver jag också länge.
Må Du väl, och skrif å ma maniere långa Brev till din

J.

P.S. Skaffa mig äntel. till det lefrande Sverige Generalen Baron Amfelfts i Stragund
och Sorens: skalmö heritiff lister, öpen som din Danfelfts, hvilken kämpas ifrån mig.
Prof. blad af detta arbete bilagges.

Utdrag af et Brev til Hr. Mff, dat. d. 31 Maji 1796.

Hr. Elias Martin är alltid glad och förfjäder at måla de skönaste
Landskaper, äfven efter Naturen; så at han på sin lyckliga Dukt
visar för oss Belägenheter och Environs af flere Herregårdar och
Dukt, ja så at man må blifva aldeles förtjust uti dessa Taflor.
Ibland dem tyfa dock för mit öga främst 2: ne, som hruva ihop,
eller den vuc af Skogen, där Lilla Skottet står, och det Stället på
Ljunggården vid Vasselbruket, eller hitom Sprengtportenska Egen,
domen Bergsjölund, hvar man i fjärgunden har den både vackra
och skuggrika Skogsparken omkring sig, medan man fer öfver
Vatnet en stor och rikt Del af Södermalmen. Denna senare tycker jag
dock mer om, fördes af den orsak, at jag alltid haft så mycket roligt
-- och hvilket Du själv bäst vet, vi som så ofta njutit de lycksaligaste
Känslor under våra vandringar uti denna Park -- utmed Djur's
gurdens begge Stränder; har däremot alltid känt mig anfuktad af
trista Reflexioner under Promenaden på det djest så vackra Skogen,
hvilket åter kommer därutaf, at, när jag först besökte denne af Gustaf
omfärdade Park, led jag öfver Koningens prämar i kriget, hufst när
jag kom ihop vådorna för hans Lif ibland så många slags fiender, och
såg dessa sköna anläggningar, där han ibland et ålfkande folk kunnat
njuta et så fält lif; och ännu mera pågådet min själ, när jag
kom til Lilla Skottet, såg Torstret och Skottet, hvar hans skördare ämnade
honom Döds-skottet; ja trampades samma Skogar, hvar han så ofta
ensam med min Son. Den sista Sköften sent och nästan uti märket
vandrat omkring, under de nådigaste, tillitliga de möst amical samtalen.
Tilfällen, som vi nu efteråt veta, men kunnat blifva dödade för dem
begge. Hr. Martin, som under sina Propositioner studerar en Maître,
en Philosophie, en Ami de la Nature & en bonviseur de l'Homme,
sina dändskaper, har i Tankkan med flit så höfvetat dessa begge,
at den ena skulle låta oss så skada et angenämt Skilofälle för en
verssam, för sit Rikes outtvittelig Koning, och den andra en både
Skilo- och förlustnings- et för Folket, i synnerhet för den flitige
Ämbets-

Ämbets- och arbets-mannen uti Stadens Hof-Intendenten Thamm,
som varit här uppe på et par veckor och bud mycket hjälpa dig,
denne Landets och Folkets så varme Vän, blef genast så kär uti den
senare Tafflan, at han bestälde en dyligt för sit Gallerie på Dagsmåsa.
Den så redeligen som originale Mr Thamm låter nu sina Emanationer
illustrera Mr Sjörns dänköjings Bild, ibland hvilka den nyaste
och tillika färgaste, nämligen den om Helgonet Kaporalen Boucht,
kan läsas ibland Bildagorna til denna Riks-Krönika. — Unga Mr
Kraft är myjligen rest til Paris. Derndes är återkommen ifrån
London. Han förskräde, at Nationen är högt missnögd med
Kriget: ty Fabriks-Städerna ligga öde, vetindiske Handeln är nästan
förstörd, den Medelländske Sätungad, bara Lönwajerne äro minerande,
och Subsidierna tötta Landet på Spets-mynt. Guld-Grufvan uti
Ostindien är väl rikhaltig; men vägen dit är lång, och så smått
där nu färre Skudrer och mycket Proppar hållas. Dagligen strömar
Folk utur både Stör-Britannien och Irland til Norra America, enligt
et på flera Språk, äfven på Svensk, trykt Invitation: Bref til alla
Europæer, at flytta dit och få Land-Egendomar för godt Köp. Herr
Lindahl i Nerköping har fått et dyligt Circulaire under sin
Adress, som nu ligger uti min Bureau. Mr Lars Hjortsberg har
setat inne på Stottet för Insulordination: Grott, kom ut sjuk, och
har ej ännu börjat tjona eller spela. Han har hotat at aldeles
quittera vår Theater, och låta sina stora Talens Billera på den i
Köpenhamns: en verkelig förlust för oss; ty hättan skulle
sedan spela Konungen i Trusen, Capitaine Buff och Jumer Jön?
När han spelar första gången, blir demangad ringen af Munder och
Fötter ofsellart vida större, ända vi åskådade Jungfru Inga Åbergö
uprättelse bara för en enda Natts lidande; däremot har Den
Lorenzo setat inne minst 14 dagar: å prajer af Jungfru, så
har denna stora Skara icke länge sedan gjort en märklig och
sensibel förlust uti Hansell Hagman: ty tänk! hon har rest
härifrån, fört til de varma baden och sedan til Paris, dit kommand
af den med sin fransyska fru retournerande Capitaine Ehrenhof,
förne

fördeligen för at där smaka på Egalitetens Nöjen, sedan hon här
ständigt lepat med Inegaliteten. Hon skal wäru fördig ifrån
Staden Strängnäs; ung och wacker fötte hon tidigt Residenciet,
wente hos Hof-Damerna, och äfwan hos Fru Grefinnan Löwenhielm,
den tid hon bodde på Slottet; kom således uti en mycket ofkyddig
Sakkantskap med Pajerna, i synnerhet med den sköne Duron
Silfverhielm, samt awancierade sedan allt vidare. Någon tid höjde
hon också sin fot på Theatern; på det ingen ting måtte fattas
för det Snille, som proudeles wil anfålla en jämförelse emellan
Mamsell Slottsberg, som ännu tillerar med sit Equipage på våra
gator, och Mamsell Hagman. Den tredje, men äldre Graien, Mam-
sell Norman, har lärt den sistnämnda Vägen til Paris: ty efter
här insamlade Capitaler reste hon dock före Konungadömet fall,
til Franktycke Slufvudstaden, för at öka dem med nya, och sedan
därifrån til Amerika, hvar hona nu antingen leper uti Retraite
eller är hon redan afliden. Den fjerde Skönheten, Mamsell Kennars,
for också sedan hon spelat til premiärs Röles på nya Opera-
Theatern, på någon tid til Paris; men kom wackerst tillbaka,
lepde af sina Kantor och dog här i Stotkholm. Om alla dessa
Damer Adorateurer, Jouisseurer och Rivaler är mig omöjligt at
något förutala: — Profesör Wilcke är död: en fast orsättelig
förlust för Vetenskaperne. Hans rum är icke lätt besatt, man
menar, at Profesör Nordmark i Upsala kommer uti hans
Ställe, som visserligen är en skickelig Physicus; men han skal
därjämte förestå et stort Bibliothek och bestända en widlöftig
utländsk Correspondance. — Det antwistade Notariatet uti
Upsala Dom-Capitel gaps bortt hos Konungen, hwarom at
Hr Junst eller Hr Almqvist, af hvilka den förre gynnades af
Reverendissimus och den senare af Domherrarne, utan til
Hr Sloderus, Philos. Adjunct, en grundländig och ullaika wettig
Man. — Hr Daufe, i Leipzic graverar nu Konung Gustaf
Adolf

Adolf efter et Portrait, som Öfver Intendenten Fredenheim skickat
honom, och D. Lidcke tager emot Subscription på det samma med 2
Rdlr. Konungen är redan utflyttad till Haga. Den andre Haga-
boen residerar ännu på Regerings-gatan; skal dock flytta
dit, när Konungen först flyttat dädan. Den Italienska och
Fransyska Boken är ännu aldeles oflyktig. Hans' Exc. Grefve
Oxenstierna har i desse dagar utgifvit sit förtruffeliga Land-
Qwäde: Skordarne. Om jag minner, skal jag soqa några ut,
drager till detta Ord. Du skal fåst läsa dem med första näjen.
Af öflogiska verk uti en annan Gen är åter Prof. Melanderhielm
Astronomie det förnämliga. Oeconomie. Intendenten Fischerström
är mycket illa och tillika underligen sjuk; kan icke hålla
Hufvudet mera uppe, utan hänger det aldeles ned på bröstet;
han ser ut som sjelfva Döden. Sit Konst. och Rantets- Rätinet, utkast
på Fryketts horn och andra dylika Konit, har han utbudit för 1500 Rdlr.
Cancellie-Rådet Edelcrantz har nu fullbordat sina begge Sele-
grapher, till hvilka Du jag besöringen på före. Rensals-gården,
och som nu äro upslatte den ena vid Grifshamn och den andre
på Signilskär hitom Åland. Skatte vi snart få resa dylika
Rapportörer vid Lyfverbäck! En attendant vil jag förlusta Dig
med et Läl, som går dels elakra dels glada munnar emellan,
och, om det är sant, visar huru Ordspåk och Gåpord komma till i
Verlden. En Louuai fik sin Herres Befalning at föra Cancellie-
Rådet Edelcrantz; gäri glömer i Namnet och, när han frågade efter
Cancellie- Rådet och man begärde veta hvad han hetta, ref han sig i
pannan och sade: ta mig dalarna, har jag icke nu glömt bort det
konstiga Namnet; nå, det är den Herren som talar i Vädet; menande
härmed Språket genom. Geographien: skiffeligt infall för Respective
Präsidenter af sina Quantaler vid Sineatorn? Då jag såld här föröden
utmed orchestrer på Dramatiska Spectalet förde Herrens Louuai sine
et högt och aldeles offigurigt Sämtel, men som rumet ej tillåter införa.

Bilagor.

1. Kongl. Maj:ts Skrifvelse til Landshöfdinge-
ämbetet i Linköping om Gredens bibehållande
med Ryssland; dat. Strikholm, d. 12 Maji 1796.

G U S T A F A D O L F K, med Guds Nåde Sveriges, Göthes och
Wändes Konung &c. &c. &c. Anfinge til Jannemark och
Norrige, Hertig til Schleswig-Holstein &c. &c. Vår ynnede och
nådiga benägenhet med Gud .tillmägtig, Troman, Frihore
Contre. Admiral, Landshöfdinge samt Commendeur med
Stora Korset af Vår Svärds-Orden¹). Sedan genom den
Slögfte: nådiga bistånd de verkfamnne underhandlingar
med kejsertliga Rysska Köpet, Vi til upböjande af den
för vårt Rike ynnade nödvändighet, at, i anseende til
befaradt fiendteligt infall, til det försvar. arméen til
Länder och vatten utrusta, och hwarom Vi, under den 7
septedne April, Vårre nådige ordres Eder gifvit, nu mera
så lykkligen aflypitt, det såkra anledninggar äro för
händen, at det emellan Vårt och det kejsertliga Rysska
Riket utkomne missförstånd i gods Bliver bilagdt,
är det med så mycket större tillfredsställelse, Vi nu
hafte at Eder sådant kungjöra, med nådig befallning,
at den Eder under förenämnde dag anbefalte Rytning af
de i de? Eder anförtrodde Län warande Troupper nu mera
må inställas, som det alltid varit Vårt endå Ögnamärke,
at, jämte bibehållandet af Vårt Rikes heder och Hæfstandighet,

x) Lüberre Fred. Ge. Strömfelt.

fa

Hälsder krig medföer. Detta har jag til samtelige Landets
Insänares hugnande underrättelise härigenom allmäneligen
kungöra velat. Gøtheborg, å Landt. Cancelliet, d. 17. Maj. 1796.

Johan Seckfrid.

Erit E. Boufowitz.

3. Kongl. Maj:ts Nådiga Skrifvelse, rörande Slatterns lyftande
af Militairen; Dat. Stockholms Slott, den 18. Maji. 1796.

GUSTAF ADOLF P. H. --- Vår ynnest och Nådiga Benägenhet
med Gud Allsmäktig, Fro-Man, Vår General-Adjutant, Öfverste och
Riddare af Vår Svärds-Orden! Genom Vår General-Adjutants
Expedition äro väl för detta Ordres utgångne, at Militairen, til en
desto fullkomligare Likhet vinnande inom den samman, skulle,
medelst det vanliga Sättet at hälsa genom Slatterns frändiga
lyftande och aftagande, icke genom desofa höflighets betygelse
för mycket dragas ifrån den i Tjensten så nödvändiga upmärks-
samhet, hvilken endast bör fastas uppå des vigtiga föremål;
men då, under utöfningen häraf förports, at sådant småningom
kunde leda den mindre huffade til en förgätenhet af den bes-
tephenthet, skyldiga agtning och allmänt vedertagna höflighet,
som hos et policeradt Folkslag aldrig bör kunna saknas; och
som i det minsta, liksom i det största, visar sig i des Leder och
upförande, samt i sin mån äfven verkar uppå det Helas
välbestånd; Så hafve vi, til förekommande af dylika miss-
bruk, hvilka under en Tidsvarpvet åtföljande, tilltagande
lättsinnighet och böjelste til förgätenhet ej mindre af de enkla
och rena Leder som sträffe tillhört och utmärkt våra Förfäders,
än

än af den djupa vördnad för Majestätet, hvilken än aldrig tillåtit någon Svensk, at med betäckt kufred närkas sin Konungs Person; Som, då Han visar sig för sit Folk, ifrån deras obetäckta anletesu bör obehindradt få inhämta all den glädje Des närvaro ibland äffnade underfötare tillhörer at frjuda; at förtiga den lidvördnad emot Förmän, den tvärhet emellan Bekanta och den glumphet emot Könet, hvarit alla dylika uraktlåtenheter, i öfjigt få fridande emot vår tids Snak och fördringar, i längden skulle kunna bända vägen; nu i Näder möfvat lämpeligt, at om egenteliga affigten och meningem med förberörde Ordre lämna det förståndigande: at förbudet för Militairen emot Slattens lyflande och aftagande endast bör förstås och äga rum vid de Sjensgjöring, Exercicer och Paraderingar, så at Militaier vid alla öfjiga tilfällen måga hädanefter äga lika frihet med andre Vore Trogne underfötare, at på öfjigt och almannt vedertaget fatt betygga den vördnad, agtning och höflichkeit, hvarit de, alt efter Person och Ställe, i anseende til en och hvar, kunna finna sig frejldige och besogade. Och är vår Nådiga vilja och befalning, at I sådant til underdänig Eftersefnad Nederbörande genast förståndigen; och Vi befalle Eder Gud. Alsmächtig Nädelligen.

Stockholms Slott den 13 Maji 1796.

Under Min Allernädigste Konungs och Herres Hinderänghet

C. A. R. L.

C. von Numerus.

Til Vår General-Adjutants Expedition.

En lika beskaffad Kongl. Maj:ts Nådiga Skrifvelse är äfven under samma Dag til Kongl. Krigs Collegium afgången.

4. Helgonens Förfälgande, icke utur Himmelsriket, utan utur våra
Almanackor, af Svenske Corporaler och Knektar *).

Om Corporal Ducht &c. &c.

Uti Linköpings-Stadets No 43 är infördt Tredje Stycket af
Recensionen af Andra Delen af Krigs-Samlingarna.

Sedan några finska Affärens, hederfäma för oss Svenskar,
Korthet blifvit recenserade, utgifves efter följande

9 Projekt.

"Huru skal man nog celebrera tappre Gjemingar hos en Nation?
Jo, låtom oss sätta Namn och Troupper i Almanackan.

"Den 6 Maji bör heta Ducht, efter den tappre Corporalen; ty
"hvad hafve vi at gjöra med Sigismundus, fordom en dålig
"kung, sit Fäderneslands förtryckare? Detta namnet bör bort,
"och en ärlig Corporal, sit Lands förvarare, i Stället.

"Den 13 Junii! Heia den veckan bör heta Profatoni: Måndagen
"Jägerhorn, Tisdagen Gripenbergar, Onsdagen Savotaxarna,
"Torsdagen vordobeln, Fredagen Cidergren, lördagen Weber.

"Ty till hvad Tapperhet ymnuntra eller hvad förtjenst hafva
"hvi oss namnen Jofua, Eliu, Vituo, Justinu, Botolf, Laurentiu?

"Dic

*) Nu äre vi ofelbart komne uti Verldens sista Tid: ty, at förtiga den
stora Förrargeljen uti Frankrike, så vil man nu äfven i Sverige icke
mera unna Helgonen, som voro likeväl icke mindre, misfullt stridande
Corporaler och Knektar för Gränsmas utvidning af Guds Rike; den
drän at minnas och vördas af oss andre Christne. Ja ja! käre Vän, om
vi ej se oss väl för, så komma en vacker dag best uti Riket. Låt dem im
truderade Våningar och befria oss äfven ifrån alla andra Helgon och deras
Adorationer: bara intet Helgonet S. Niclas blir fråra vred offer alla dessa
våra syndiga upåtag.

"Det är beynnerligt huru man kan ännu fortfara hot o'f med
så trivvella ideer, som Helgons och vanmägliga Personers namn i
Almanackan. Man borde då i en framtid till Exempel kalla den
"15 Junii Savorasarnas", till dess en annan Trouppe på samma
Dag inlade lika beröm.

Öfver den mängden andra Officiärer, hvilka sig äfven utmärkte
på samma ställe: Deckman, Liljenberg, Tigerstedt, Gisfelen &c. &c.
Borde sjuagas i vackra och nättla vers. — Så gjorde våra Forfäderns
Götherne, tvadan deras tappra Bedrifter ofta ledde till Efterföljd.

Det samma är at säga om Träffningen vid Kaipias; men
huru skal den Almanaken, som icke kan läsa Böcker, få löra
känna få vackra saker?

J.
Den 14 Apr. 1796.

5. Några utdrag utur Skördarne, Poeme i Nio Sanger.
Stockholm, 1796, 8.

Hans Ex. Riks. Marskalken och Riddaren af Konungens
Högsta orden, Herr Greffe Joh. Gabr. Oxenstierna, har tilegnat
detta sitt Skaldeverk sin Morbroder, Herr Cancellie. Rådet och
Riddaren af Sepl. Nordstj. orden, Greffe Gust. Fred. Gyllenborg, som
nu ibland de lifvande är at anse såsom Fadren för den nyare
Svenska Skalde-konsten, med följande Epigravie utur Skordarn
2:dra Ode. uti 1. sta Boken:

— — — Genus & Nepotes

Respicis, tutor.

Ordet: Sive neglectum Genus — synes af en väcker Grantugenhet
vara utelämnadt: ty man har ej ännu kommit utur den föru-
dran, at finna Gustaf III:s ungdoms ledare, tillika et så stort
Smille, af honom glömd, med an en breutz blef Cancellie-
President

i flockar och i par han öfver sprides kring,
än famlar sig igen, och med en fluten ring
om slomskerstoden i stam sin lätta skara vänder;
än af des sträckta rad, som utåt fättet länder,
åskådarn långt ifrån, i hvilan hastigt störd,
med löje kringhvarfod är och inom kretsen förd.
Den alvarslamma dans, som ledd i jämna taktar,
til oss med segren följt ifrån Sarmatens trakter
i rörelser och steg tillika stält och kär,
löfrenar värdighet med retande begär.

Denrydd af mindre snak den tunga Daldans röjes,
som, förd i skilda par, i ständig rundel böjes
och vid en åldrig Ton med oförvägnad frång
far inga lagar an uti sin yra gång.

Vid teken kvar för sig en utfökt maka väjer,
och flitkan mindre rädd hvad älskarn tyft förtäljer,
När dansen, som des hy med roser ständigt strör,
ger hennes rådnead skäl och den förlätlig gör.

Uti Nionde Sängen kommer Gr. Exemstierna ihog sin Vålgjörare, och
qväder Gustafs Lof på följande sätt Sid. 186:

Så möter Landets fröjd med lifliga behag
Er, krigsmän af des bygd! som nattens hit i dag.
Gån, lären edra barn en gång med tappra händer
At strida lifsom ni för samma fosterländer,
och känna at den jord de äro med Svythens blod
Behöfver til sit värn blott sina Söners mod.
Men förr'n i nyddans famn J gån at eder fluta,
At edra åkrars skörd och mödans frukter njuta,
Vid högtiden i dag et rum hör eder til.
Ge'n glädjen mera lif, af er hon delas vil.

Föröken

Förökens Gille's frejd och Danfens matkar väljen;
Och äntlig, hvilande, vid qvällens so, förtäljen
De segrar ni förvärfvt och köpt med edra Sär.

Förtäljen om den kung som, efter tjutti år
På vapenskiets fält ä nyo följd af eders,

Förökte Kronans glans med egna Lagrans heder:

Ilur Han til Finnars kufft från Cimbers Härnads tag

Af hämmen återförd, på Svenskens kungna väg

Island klippor, skrytande at våra spillror bära,

i fändens af sit fall fann stunden af sin åra;

När Han, til segrans jävn af verlden redan dömd,

Af medborgsmän förrädd, af Konungar förglömd,

Och lämnad at sig själf at Thron och Rike bärja,

Fann bundsförvanter än i Folket och sin värja.

Vid Svenska Folkets ymmanande, sid. 183, at blifva vår unge
Konung troget, kunde jag ej afhålla mig ifrån at til flut
fälla en tar. Skalden skriver:

Du Stam af Götheri ätt, som ärfvat deras bygger
Med rätt til deras jord och glett til deras dygder!

Idlij vrigt Dem, dig Sjelf och Vafars ättling värd!

Så flätig vid din plog som fruktad med dit Svärd,

Gå, för din unga kung, när Han sin Sjura tager,

at, änfom skändande din åker och din Lager,

Vid GUSTAF ADOLF'S namn, som pryft din Thron igen,

Af samna tidens dygd förnya minnet än.

Emot den ygas våld som hotar Jordens magter

Föräna kring Hans steg den säkraste bland vakter:

Samhällets värn och Kärleken förvar.

Nöjd om den helga Tro du föurit at Hans Sär

Förmodde för Hans Syn och för Hans tjärta dotja,

Från Thronens höjd, hvad blod Han såg des trappa sköja!

och

Och häruppå fruktas hela Svædet på följande sätt:

Så fjöng jag, i mit lugn förglömd och återförd,
Om jordens odlingar och prydnade och skörd.
Förfyren medlertid gaf hägn åt våra trakter;
Och i sin trygga gräns, allena snart af hugter,
Island krigens ädesmål och uprors-andans dar,
Såg Sverige ymnighet och samhällsordning kvar:
I det hos andra folk en vanställd frihets-öfver,
Af alla samfundt-band förfyren fönderöfver,
I mistygd efterföljd af Skilofens hand Guds,
Emellan Thronens fall och Helgedomars grus,
Med steg som mellan brott och yrjel omförm vaktla
Til mordbrand tändes blott uplysningarnas fackla,
Och bland Tyranner stöfvt mot dem hon lofvat värn,
Med mera blod än de har skögt sin Givras järn.
Om Himlen äntligen, förtörnad af vår yra
I vanan af vår tro och vanan at öf sig yra,
Förkastar på en gång af mänskans brottlighet
Så väl sin dyrkans art som hennes Statsklokkhet;
Men i den vilda stält, hvaråt slån jorden tämnar,
För andra tidsvarf en okänd ordning jämnar,
Och till den sätthets frukt kan ej vår ålder gaf
Sår nu det fena frön i våra dagars grex.
Men när, i blodig strid förjagande, hvarandra,
Systemer följad åt och bort med glömskan vandra:
När mänskjan i de sätth där hon sin lycka fökt,
Blott sina trufvelsmål, men ej sin sätthet ött,
Om äntlig, af begrep dem våra tider nände
Hos dem som förestå, kan kända utan värde
Knappt några kvar ännu bland våra lärars full,
Med Larnings namn och ött dem öfverlepra skal;

om,

Om, högre undervist, en framtid's Guds föraktar
Den kunskap människan i dag som visket aktar.
Då än, åtminstone, skal jordens odling kvar
Den sista sanning bli, som hon den första var;
Än sårheten bli fört, o land! i dina bygder,
Ännu ditt lefnadsfätt, din ofkuld, dina dygder,
Ditt arbete, den skatt du fötterlandet bär,
Bli lika värnadsvärd och människan lika kär,
Bland Votunglaper främst hon hedra dina plikter,
Och Skerdens Sång bli hörd så långt som Hjeltens Digter.

President, en Leyonhufvud Hofrätts-President, en Fredric Sparre,
Riks-Råd, samt Systerfonen sedan så vida uphöjd; dock hwad
som saknas uti Hof-glans är hos honom rikeligen erfatt uti
Smillets oförgångelighet. Men nu till Hjelpera Landqvadet: Jag bjuder
Dig genast på et Slätter-gille. Det heter uti Andra Sängen ps. 23. Jalesen:

Njut, Sångmö! medlerlid af denna föreställning
En afbild re'n förut i Landtmans vedergållning,
I glädjen af hans Skörd och lugnet af den byggd
Där Fridens hulda Gud ger våra gränser skygd.
Det Sällskap du har följt med dian och din ägra
Å nyo bjuder dig till glada lekars yra;
Då vid den första väat med almän fägnad sedd
Till Slättergillet ro en högtid är beredd.
Kring Stammen af en Ek, hwars Skugga dem betäcker,
Induk med blommor strödd fin hirta rundel sträcker,
Och bär, med Ceres skänk som riktar äbons bord,
Den näringsfulla mjölks vid expen af hans hjord.
Botand samtal, skämt och sång, i dessa samgråm horda,
Och skålar, glas från glas, kring bordets cirkel färd,
En almän munsterhet förenar alla år.
Än glädjen, lekande i Ungdoms-Gudens spår,
En äfwad alderdom med sit behag förnöjer
Och lättar tidens hand hwars tyngd des hufvud böjer;
Än af det talfamhet får en begärlig lön
I Sagers tredde häfd och gjordna kamparvön,
Dem ungdomen med hug och med sin undran följer.
Den färade Soldat som ärans märken höljer,
Förtäljande den strid som kostade hans blod,
Får eld och lif på nytt vid minnet af sit mod;
och

Och gossen, i sig ren at lika bragder öfva,
Med ådra hör hans tal och vil hans favorer pröfva.
Men ämnet snart förbyts, när inom Lagets ring
Et åldrigt Fryckeshorn onfsider bäres kring.
Likt Drages helga Kärle, som för bland Drottars gjordes,
Och under Sköldars brak af Sverges Valkung tömdes,
När at det tappra folk som honom spiran gaf
Han för sin första ed vid Eden och sin glaf.
Kring Hörnets löjda längd Metallen konstigt viden,
Förkunna åldrens färg och Dvärgars fornda smiden.
Man vet med trovärdhet at i de åldsta dar
At öfvervundna Träll det fordom röpradt var:
Man nämner Kämpen än, om Sagan ej bedragit,
Som det ur Bergets sköt från deras högtid tagit;
Och af en undran rörd som hemlig vördnad ger,
I Runans glömda skrift män älfvars märcken ser.
Des vidd, som med sit mått skal pröfva drickerns krafter,
Ur tummans kalla vård emottar humlans laster,
Som höjas, fängslade i bägarus tränga rum,
Och fräsa på des brädd med hvitt och yffrigt skum.
I unga, mera snart af bordets nöjen mätta,
Med aftonstundens lek sig redan siffesätta,
Sils Spelmans första son, som väcker deras mod,
Dem hastigt kallar hop kring Sommars äreslod,
Hvars Mejsång, fläktande af lof och band och kranfar
Är Gillets föremål och tekenet för des dansar.

Sid. 35 beskrives Dansen således: